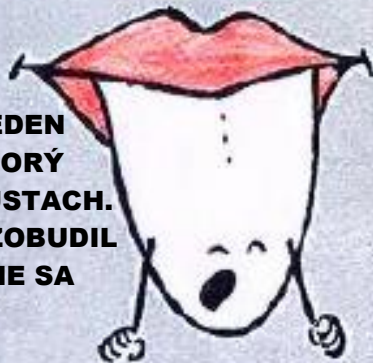

O JAZYKU

ŽIL RAZ JEDEN JAZYK, KTORÝ BÝVAL V ÚSTACH. RÁNO SA ZOBUDIL A PORIADNE SA NATIAHOL

(vyplaziť jazyk, čo najďalej)

POZREL SA HORE NA OBLOHU, ČI TAM SVIETI SLNIEČKO.

(špičku jazyka zdvihnúť, čo najvyššie k nosu)

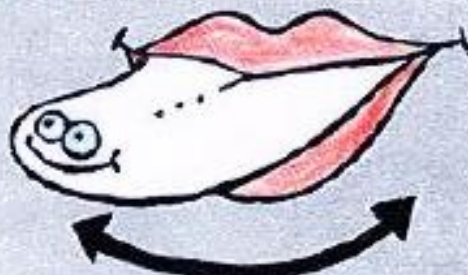

POTOM SA POZREL DOLU, ČI NIE JE VONKU BLATO.

(vyplaziť, čo najnižšie ku brade)

BOLO PEKNE, TAK ŠIEL NA PRECHÁDZKU.

(jazyk kmitá zo strany na stranu – medzi kútikmi)

NA LÚKE STRETOL KONÍKA A POVOZIL SA NA ŇOM.

(klopaním jazyka napodobňovať zvuk kónských kopýt)

POTOM UVIDEL HOJDAČKU A POHOJDAL SA NA NEJ.

(jazyk smeruje striedavo k nosu a k brade)

ZOSTAL ALE VEĽMI SMÄDNÝ, TAK SA NAPIL MLIEKA AKO MAČKA.

(napodobňovať mačací spôsob pitia pri pevnom čel'ustnom uhle a stálej polohe hlavy)

ÚSTA MU ALE OSTALI CELÉ ŠPINAVÉ, TAK SI ICH POUTIERAL NAJPRV HORE, POTOM DOLE.

(pri otvorených ústach pohybovať jazykom po hornej/dolnej pere od jedného kútika k druhému)

A UŽ BOL ZASE VEČER, JAZYK BOL UNAVENÝ. ZASE SA PORIADNE NATIAHOL A IŠIEL SPAŤ.

(vyplaziť jazyk, čo najďalej)

KONIEC